

VELKÁ
DOBRODRUŽSTVÍ

Pro sladké uši a za pravěkými lovci na Štramberk

GPS souřadnice: 49.587241, 18.121805

Praktické informace

Délka trasy: 5 km

Obtížnost: Velmi lehká trasa po městském okruhu a po naučné stezce pro děti od tří let. Ve Štramberku není moc chodníků a cesta na rozhlednu vede po dlažbě – doporučujeme jen kočárky s nafukovacími koly, golfky neprojedou. Na kole jet můžete. Psy můžete vzít s sebou, pokud je budete mít na vodítku. K jeskyni s kočárkem nedojedete.

Vzdálenost od Prahy a jak se sem dostat: 352 km, cca tři a půl hodiny autem.

(Vzdálenost od Ostravy: 40 km). Z Prahy po dálnici E50 do Brna, odtud do Olomouce a Nového Jičína. Z Nového Jičína pojedete po silnici č. 48 směrem na Frýdek-Místek a asi po 10 minutách odbočíte na Rybí, které projedete, a už vás budou vítat první Štramberské domky. Z Ostravy po silnici č. 58 přes Příbor do Kopřivnice a Štramberku. Zde vás k záchytnému parkovišti dovedou ukazatele.

Jak dojedete autem: Z Prahy po dálnici E50 do Brna, odtud do Olomouce a Nového Jičína. Z Nového Jičína pojedete po silnici č. 48 směrem na Frýdek Místek a asi po 10 minutách odbočíte na Rybí, které projedete, a už vás budou vítat první Štramberské domky.

Z Ostravy po silnici č. 58 přes Příbor do Kopřivnice a Štramberku. Zde vás k záchytnému parkovišti dovedou ukazatele.

Parkování: Na centrálním parkovišti. Zde je nejlepší auto nechat a pokračovat dál pěšky. Připravte si kovovou padesátikorunu, budete ji vhadzovat do automatu.

www.idos.cz

Turistická mapa: [Odkaz na mapy.cz](http://Odkaz%20na%20mapy.cz)

Parkování: Nejlepší je nechat auto na centrálním parkovišti v ulici Záuličí a odtud dál pokračovat pěšky. Celodenní parkování je za 100 Kč.

Vlakem:

Vlaková doprava má v kraji okolo Štramberka dlouhou tradici. Železniční trať zde byla položena už na konci 19. století. Na místní „kozu“, jak se motoráčku přezdívá, můžete nasednout buď ve Studénce (stanice na trati Ostrava – Přerov) nebo ve Veřovicích, kde přestoupíte z vlaku Ostrava – Valašské Meziříčí. Vlakové spojení je velmi dobré na obě strany. Z nádraží do centra je nutné zdolat větší stoupání.

Možnost občerstvení: Všude ve městě.

WC: V restauraci u Trúby.

Postřehy dětí:

František (ve věku 7 let): „Maminka mi na rozhledně koupila dřevěný meč. I když jsou prázdniny, tak byla strašná zima. Babička nám půjčila svoje oblečení. Bylo mi velké a vypadal jsem trochu jako blbec.“

Viktorka (ve věku 7 let): „Uši mi chutnaly a taky se mi líbila jeskyně lovců mamutů.“

Alžběta (ve věku 5 let): „Viděla jsem čerta a snědla makový koláč, jinak mě zase bolely nožičky.“

Rozhledna Trúba (<http://www.stramberskatruba.cz/>)

Vstupné: Dospělí - 100 Kč, snížené - 50 Kč, rodinné - 250 Kč

Otvírací doba:

duben a říjen: 10–17 hod. (mimo po)

květen, červen, září: 9–18 hod. (mimo po)

listopad a březen: (so + ne + svátky) 9–16 hod.

červenec, srpen: 9–18 hod.

Muzeum Zdeňka Buriana

Otvírací doba: Květen-září: Út-Ne 9-12 a 13-17 hod.

Říjen-duben: Út-Ne 9-12 a 13-16 hod.

Během prázdnin je otevřeno denně.

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

moravskoslezský výlet vás zavede do romantického města Štramberku na slavnou Trúbu a taky na přilehlý kopec Koutouč, kde prý žili trpaslíci. Až si pochutnáte na štramberských uších a prolezete všechna zákoutí středověkého městečka, můžete se jít podívat do jeskyně Šipka, kde byla nalezena 50 tisíc let stará čelist dítěte, která jeskyni proslavila po celém světě. Trasa je krátká, příjemná a zábavná na každém kroku. Štramberk bude jistě bavit všechny děti od pěti let.

Štramberk mají rádi i filmaři. Natáčel se zde film *Stíny horkého léta*, jeden z dílů seriálu *Přátelé zeleného údolí* a také několik pohádek.

Tento výlet vznikl z dotací OZP a je proto pro všechny výletníky ZDARMA!, za což děkujeme.

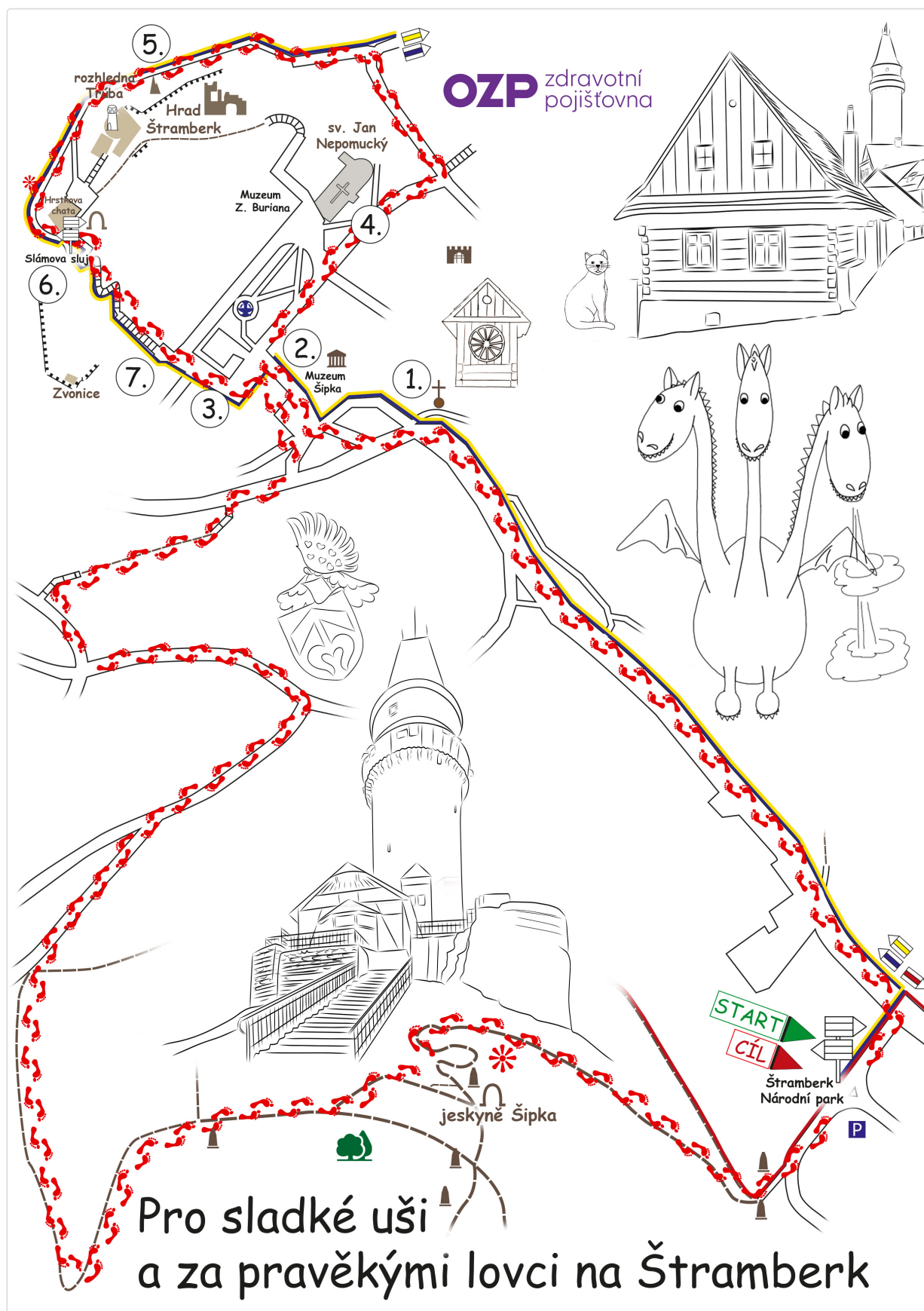
Dopis dětem

Ahoj kluci a holky,

chtěli jste někdy shlížet jako zámecký pán z honosného sídla na své městečko v podhradí? Pokud ano, ve Štramberku si to můžete zkusit. Při pohledu z Trúby, věže bývalého Štramberského hradu, si návštěvník připadá jako král v pohádce. Dokonce i založení hradu je tak trochu pohádkové. Podle pověsti měla tvrz stát na protějším kopci Kotouč, ale stavbu překazili trpaslíci...

Stejně jako k našim ostatním výletům jste také k dnešnímu dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte.

Mapa výletu

Doplňovačka

Toto jsou dnešní hádanky:

Najít místo na parkování mimo centrální parkoviště je ve středověkém městečku s úzkými uličkami nemožné. Projedte tedy městem a nechte auto stát uzákladní školy v ulici Zálučí. Tou samou ulicí se pak vydejte směrem do centra.

Protože nevím, zda náhodou nepojedete MHD nebo auto nenecháte někde jinde, připojíme se k vám s první otázkou u kapličky na křižovatce cest.

Při cestě do centra procházíte okolo krásných roubenek.

Tu napravo střeží vodník s prutem a Valach s valaškou. I když tento Valach spíše vypadá jako svatý Florián, patron hasičů. To ovšem není důležité. Nás zajímá valaška.

Víte, co je to valaška?

Valaška je dlouhá, lehká a tenká sekera. Správné označení je ovšem obušek (též tenčica), jak tento nástroj nazývali jeho poslední uživatelé v zemích koruny české – moravští Valaši. V 17. století patřil ke zbraním, jejichž nošení na veřejná shromáždění se poddaným zakazovalo, nosili ho totiž často také zbojníci. Dnes je vyráběna hlavně jako suvenýr nebo na dekorativní účely. Valaška – obušek – je zařazena na seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Šlapeme ke kapličce a hledáme další krásné roubenky. Ztratit se nemůžeme.

Město Štramberk je mnohem mladší než hrad. Původně bylo v podhradí jen pár doškových chalup, ve kterých přebývala hradní posádka. V roce 1359 dostalo město Strahlenberk od markraběte Jana Jindřicha zakládací listinu. Je to první písemný důkaz o existenci nevelké osady pod hradem Štramberkem. V zakládací listině bylo městu přiznáno hodně práv. Mělo právo mílové (v okolí asi 8 km se nesměla provozovat stejná řemesla jako ve městě), právo vařit pivo, péct chleba a prodávat maso. Navíc se zde mohl jednou týdně konat trh.

Na konci 16. století přicházejí do kraje Valaši. Noví osadníci z východu si staví salaše v horách a věnují se chovu ovcí. Díky obchodu s nimi se město dále rozvíjí. Obyvatelé si staví nové domy i před městskou zdí. Na počátku 17. století jich zde stojí kolem čtyřiceti.

V období třicetileté války několikrát táhly štramberskem armády obou válčících stran. Město bylo dokonce roku 1624 vypáleno polskými oddíly. Po vyplenění Příbora švédskými vojsky se zde skrývali jezuité z olomoucké koleje. Vydali na válku s tatarskými hordami v polovině 17. století Štramberk nebývale zchudl. Musel totiž vyživovat posádku, která jej měla bránit. Další ranou byl mor, který město zachvátil v roce 1715.

Přicházíme k malé kapličce v zatáčce. Projďte kolem rychle, není zde chodník, tak ať vás nesrazí auto, ale dobře si zároveň všimněte toho, co je nad ní namalované. Je to část těla, kterou má téměř každý – ukažte na sobě, kde ho máte vy.

Kaple je devátým zastavením křížové cesty vedoucí z Nového Jičina do Štramberka. Najděte cedulku, která o ní vypráví.

1. Opište druhé slovo z názvu: Životní...

Odsud už budete stoupat do kopce až na náměstí kolem muzea.

Muzeum Šipka nabízí expozice na téma prehistorie, geologie, paleontologie, botaniky, historie a etnografie města Štramberka. Světovou proslulost zajistil Štramberku nález čelisti dítěte z doby před více než 50 000 lety. Byla nalezena právě v jeskyni Šipka. Tam se půjdeme podívat asi za hodinku.

Štramberk byl po staletí malým městečkem. Velký rozvoj zaznamenal až ke konci 19. století, kdy se zde začal ve velkém těžit a zpracovávat vápenec. Proto mělo město v roce 1886 poštu, později byl zaveden telegraf a v roce 1921 i elektřina. Od roku 1951 je Štramberk městskou památkovou rezervací.

Kousek za muzeem je dům s nápisem Město Štramberk a znakem. Také zde vidíte oko. Je tam?

Levou polovinu městského znaku představuje erb starodávného českého rodu Benešoviců - stříbrná střela v červeném

poli, pravou znak Moravy – stříbrný dravec v modrém štítu.

2. Jak se jmenuje dravec?

Až dojdete na náměstí, zkuste najít kašnu a řekněte, co na ní vidíte.

Novorenesanční kašna byla postavena v roce 1898, zdobí ji socha Hygie.

Hygiea je pojmenována podle bohyně zdraví, kterou byla podle řecké mytologie Hygieia. Je znázorňována v podobě sličné ženy a jejím symbolem je had pijící krev z misky, kterou bohyně drží v ruce.

Vidíte hada? My ne! Asi je v míse! Nenakukujte, co když je to had jedovatý!

Představte si, že kromě tohoto hada je na náměstí hadů a plazů mnohem více – v případě zájmu je můžete navštívit. Pod názvem Aqua Terra se na náměstí skrývá stálá expozice akvarijních a terarijních zvířat. Ke shlédnutí zde jsou různé druhy tropických ryb, hadů a ještěřů. Půjďte kolem ní při cestě zpátky. Naším dětem se nejvíce líbil had Božena.

Na náměstí očima zkuste najít také městský pivovar, který vaří vlastní pivo - Trubač (mimochodem moc dobré). Jakou má dům pivovaru barvu? Máte nějakou takovou barvu na sobě? Tak se jí chytněte a držte se jí až k muzeu.

Nalevo od pivovaru je dům s nápisem *Pivní kúpele*. Jedno slovo v názvu chybí.

3. Doplněte slovo.

Vydáme se opačným směrem ke kostelu, protože na Trúbu půjdeme směrem tam po chodníku, zpátky z ní zase po schodech. Naše cesta tedy vede po náměstí doprava až ke žlutému domu. Je to muzeum jednoho slavného českého malíře. Maloval dinosaury a křesťním jménem se jmenoval Zdeněk. Jak se jmenoval slavný český malíř? Napoví rodiče?

Nové Muzeum Zdeňka Buriana nabízí expozici života a díla světově uznávaného malíře pravěku a dobrodružství, který část života prožil v tomto městě a jehož celoživotní inspirací se stala proslulá jeskyně Šipka. Expozice, která je celoročně přístupná, je tematicky obměňována tak, aby přinášela co možná nejkomplexnější pohled na Burianovo dílo. Výstavy originálů i reprodukcí jsou doplněny nabídkou aktuálně vydávané literatury s malířovými ilustracemi.

Znáte nějakého dinosaura? Naše děti je mají moc rády. Nejradši mají stegosaura, diplodoca a brachiosaura. Vůbec se jim ovšem nelíbí Tyrannosaurus Rex. Moc se těší, že až budou větší, tak jim rodiče dovolí dívat se na *Cestu do pravěku* nebo třeba na *Ztracený svět*.

Míříme ke kostelu sv. Jana Nepomuckého, který byl postaven v roce 1721. Jednotnému interiéru vévodí vzácné sousoší Kalvárie pocházející z poutního kostela Povýšení sv. Kříže na Kotouči a kaple Panny Marie Lurdské.

Před kostelem je kříž s Ježíšem. Dokáže někdo přečíst nápis pod ním a vysvětlit, co znamená?

4. Jakou barvu má Ježíš?

Cestou kolem kostela na Trúbu v rohu náměstí uvidíte výrobu uší, které pekaři pečou přímo před zraky návštěvníků. A víte, proč se uši jmenují uši?

Všechno si povíme, ale nyní se vydáme směrem do kopce do ulice, která se jmenuje příznačně - **Kopec**. Odbočte v ní doleva. A než dojdete na rozcestí, budeme si povídat.

Štramberk nebyl ušetřen válek s divokými Tatary. Pověst praví, že při jednom z nájezdů v roce 1241 přitáhli cizinci i k tomuto městečku. Cestou plenili okolní vesnice, zapalovali chalupy a obyvatelům usekávali na znamení svého vítězství uši a ruce. Štramberští se ukryli na kopci Kotouči, kde vybudovali opevnění. Když k nim krvelační Tataři navečer přitáhli, netroufali si dobývat neznámý kopec potmě. Na noc se tedy utábořili kolem kopce, aby jim uvěznění obránci neunikli. Obránci si zoufali, v jak bezvýchodné situaci se to ocitli, a že ráno je čeká jistá smrt. Padli tedy na kolena a začali se modlit za záchranu. Nebesa je vyslyšela. V noci se přihnala bouřka a spustil se pořádný liják. Obránci se sebrali a běželi ještě prokopat hráz nedalekého ženklavského rybníka. Vody bylo tolik, že spláchla útočníky, kteří se do jednoho utopili. Štramberští byli zachráněni. Z tatarského tábora zbylo jen několik pytlů s ušima místních, které dobyvatelé schraňovali pro svého vládce. Na počest tohoto slavného vítězství se od té doby pečou slavné štramberské uši. Až slezete z Trúby, za odměnu si sladká ouška kupte.

Toto pečivo zatočené do tvaru lidských uší se vyrábí podle tradičního receptu bezmála 800 let. Těsto se skládá z mouky, cukru, medu a několika druhů aromatického koření, jež dodává uším jejich nezaměnitelnou chuť a vůni, která se při jejich pečení line celým městem. Do kornoutů se tvaruje až po vytažení z pece. Štramberské uši se dokonce dočkaly i jednoho zajímavého prvenství. Jako první český potravinářský výrobek mají „ochranu zeměpisného označení“, kterou garantuje Evropská unie. Tento název tak mohou používat jen výrobci, kteří je pečou ve Štramberku.

V ulici Kopec najdete sochu svěťce s kamenným křížem v náručí. Je to svatý Jan Nepomucký - světec, kterého na našich cestách potkáváme nejčastěji. Vždy drží v ruce kříž s Ježíšem a většinou mu nad hlavou poletují hvězdičky.

Tomuto Honzíkovi hvězdičky chybí, ale zase vám křížem ukazuje, kam jít. :)

Nahoru a doleva, až k malé středověké bráně. Je podobná té, kterou máme na našich webových stránkách. Vidíte ji?

I tady je mnoho krásných roubených chalup. Jak se jmenuje chaloupka napravo, ve které se peče perník? A jak se jmenuje pohádka s podobným názvem?

5. Jak se jmenuje dívka ze známé pohádky?

U domečku s číslem 100 nám řekněte, co zvláštního má na plotě. A také se mu podívejte do oken – uvidíte slaměného koníčka a dvě strašidla.

Nyní už stojíte u samotného původního vstupu do hradu. Přečtete latinský nápis? Věděli byste, co znamená? *Čí země, toho náboženství*. Heslo, které způsobovalo a způsobuje války po celém světě...

Procházíme středověkou branou k hradu. Když se podíváme na stromy nad námi, určitě uvidíte nějakou veverku. Mají tmavě hnědé kožíšky, skáčou z větve na větev a jsou úplně krotké.

Veverka obecná je středně velký hlodavec z čeledi veverkovitých obývající široké území v rozmezí od západní Evropy až po východní Asii. V České republice ji nalezneme v lesích všech typů, parcích, alejích, větších zahradách nebo hřbitovech se stromovým porostem. Veverka obecná obvykle dorůstá 19 až 23 cm a dosahuje hmotnosti mezi 250 až 340 g. Huňatý ocas, který napomáhá udržovat rovnováhu při lezení a skocích na stromech a který veverka využívá jako „pokrývku“ těla při spánku, je až 20 cm dlouhý.

Šlapeme do posledního kopečka a už jsme u restaurace. Jmenuje se po pánovi, který se zasloužil o kulturní a turistický rozvoj města – jmenoval se Adolf Hrstka.

Najděte jeho pamětní desku.

U pokladny se vstupenkou a suvenýry je znak *Konzulátu valašského království*. Je na něm klobouk a dvě překřížené sekerky. Jak se jim říká?

Než rodiče koupí vstupenku a vy se vydáte na věž, tak si řekneme něco o hradu, který zde původně stával.

Štramberský hrad je typickou strážní tvrzí první poloviny 14. století. Podobá se v mnohém jiným českým hradům té doby. Nikdo však neví, kdy byl postaven.

Celá staletí byly na protějším kopci Kotouč dva jiné strážní hrádky. Až někdy ve 14. století, za panování Jan Lucemburského, zde byla místo jedné věže zbudována tato mnohem výstavnější tvrz. Hrad byl pak v průběhu staletí několikrát přestavován. Nejvýznamnějších úprav se dočkal od moravského markraběte Jana Jindřicha (bratra Karla IV.), který vystavěl novou palácovou budovu a okrouhlou věž při vstupu do hradu.

Stoupáme po točitém schodišti. Občas se otočte v protisměru, ať se vám netočí hlava. Děti by se měly držet rodičů za ruku, hlavně až půjdou dolů. Věž není zas tak vysoká, nahoře budete cobydyp. Přejeme vám, abyste měli hezčí výhled než my, protože nám přšelo a kraj zahalila mlha. I tak jsme viděli nádhernou krajinu pod námi. Město Štramberk, protilehlý kopec i rozhlednu a krásné divoké hory všude kolem nás.

Jak se jmenuje pohoří u Štramberku?

A znáte písničku, ve které se o něm zpívá? Naše děti ji dokonce umí zahrát na flétnu. Sice trochu vynechávají pauzy a notu D si pletou s F, ale i tak se dá poznat, co hrají. Občas...

Možná je to tím, že v jejich žilách koluje trocha valašské krve. Z Beskyd totiž pochází jejich prapradědeček. Žil ve Velkých Karlovicích a byl to Valach každým coulem. Dožil se více než sta let. Pak šel jednou do lesa a už se nevrátil. Spadl do potoka a umrzl.

Hrad měl zřejmě sloužit k dohledu nad obchodní cestou z Opavska do Uher, která vedla na sever od Štramberku a ve městě se křížila se stezkou vedoucí z Olomouce do Slezska. Řetěz takovýchto tvrzí byl zbudován k ochraně Moravské brány a podél obchodních cest do Slezska a Uher. Kolem roku 1860 místní truhlář Jan Kopeček postavil dřevěné schodiště vedoucí na Trúbu. Přistavěl i skromnou světničku, ve které bylo později pohostinství s rozhlednou a kuželnou. Podnik ale příliš nevynášel, majitel ho tedy zavřel.

Tvrz pak chátrala až do konce 19. století. V té době železnice přivedla do kraje turisty a Štramberský hrad se stal oblíbeným výletišťem. Místní turisticí nadšenci společným úsilím vybudovali z válcové věže bývalého hradu rozhlednu s dřevěným ochozem a s nezapomenutelným výhledem do okolí. V roce 1913 koupil hrad od města Klub českých turistů, který rozhlednu spravoval. Od roku 1994 připadla opět městu Štramberk, který ji má ve svém vlastnictví dodnes.

Pod věží se nyní nachází Jaroňkova útulna, která byla postavena roku 1906.

Nově zrekonstruovaná útulna podle dobových fotografií poskytuje zázemí před nebo po výstupu na věž. Milovníky lidového umění možná potěší původní atmosféra roku 1925. Tu umocňují i malby na stěnách, tak jak je vytvořil Bohumír Jaroněk, zakladatel Valašského muzea v přírodě.

Vrátíme se k Hrstkově chatě a skrze bránu sestupujeme po schodech dolů.

Zkuste na bráně najít tři turistické značky.

6. Jaká barva se vyskytuje na všech těchto značkách?

Pod branou je letitý strom. Byl nemocný, tak ho místní lidé trochu vyspravili, aby nezahynul.

Nalevo možná zahlédnete ve stráni vchod do Slámovy sluje. Hloubka této jeskyně je 51 metrů a je druhou nejhlubší rozsáhlou jeskyní v ČR. Vstup do jeskyně není možný.

Po schodech sejdem na náměstí a tady už nás čeká zasloužená odměna – štramberské uši. Jsou moc dobré – můžete si je koupit s příchutí oříšků nebo dokonce v dárkovém balení. Mňam, to je dobrota!

A také na nás čeká na žlutém domku naprava poslední dnešní písmenko do tajenky.

Najděte na zdi mozaiku s Pannou Marií a Ježíškem. Stojí na měsíci. Vidíte?

7- Co mají Marie a Ježíšek na hlavě?

Tajenku už vyluštěnou máme, ale výlet ještě nekončí!

Slovo, která na nás z doplňovačky vykukuje, se vztahuje k pohádce *Zlatník Ondra*, která se zde natáčela.

My vás nyní pozveme na návštěvu jeskyně Šipky – buď se můžete vrátit stejnou cestou, jakou jste přišli z parkoviště a následovat naše písemné pokyny anebo se můžete vypravit podle naší mapy delší, ale rozhodně zajímavější cestou do jeskyně „zadem“ – ztratit se nemůžete. A my vám k tomu budeme vyprávět.

Začneme jednou hrůzostrašnou pravdivou historkou. Otočte se ještě jednou na věž Trúby a zkuste si to představit.

Kolem roku 1870 se prý jedné tmavé noci ve štramberském podhradí strhl poplach. Z hradní věže visela uvázaná mladá žena. Stateční zachránci vyšplhali po žebřících, aby jí pomohli. Když se k ženě dostali, zjistili, že je na lanech za ruce a nohy uvázaná z okna Trúby. Přišli právě včas, protože jeden z provazů se začínal trhat. Zachráněnou dívku snesli opatrně dolů a ptali se, kdo ji nahoře přivázal. Dívka ale z prožitého utrpení zešléla a nebyla jim schopna cokoliv říct. Až mnoho let poté jistý kupec Hirsch z Lipové na smrtelné posteli přiznal, že ji tam se svým přítelem Kronem zavěsili, protože je nemilovala. Kron se mezitím přestěhoval do Ameriky, takže zničený mladý život zůstal nepotrestán.

Hrůza, co? Chudák děvče... :)

Po stejné cestě se vracíme kolem kapličky a roubenek ulicí Záuličí až ke škole.

Pokračujte ještě 50 metrů dále po turistické značce, která vás zavede až k bráně s nápisem **Národní sad**. Zde už je mnoho turistických značek, které vám nabízejí spousty možností. S námi se po naučné stezce můžete vydat až k **jeskyni Šipka**, a pak po ní můžete pokračovat okruhem dál, nebo se vrátit po stejné cestě zpátky. Záleží, jak moc vás bolí nohy a také jaké máte počasí. Nám lilo jako z konve, a tak jsme se museli vrátit zpátky k autu už od jeskyně.

Vrch je tvořen štramberským vápencem, druhohorním korálovým útesem, ve kterém bylo nalezeno přes 600 druhů zkamenělin (korálů, mlžů, břichonožců a dalších).

Z druhé strany Kotouče se nachází vápencový lom, zhruba dvě třetiny vrchu už byly odtěženy.

Z flóry se zde vyskytují druhy vázané na vápencové podloží a suťové lesy.

Lokalita byla a je významná výskytem teplomilných živočichů. Ještěrka zední má na Štramberku jediné místo výskytu v celém Česku. Stejně na tom byl motýl jasoň červenooký, který však vyhynul, ovšem v roce 1986 byl znovu vysazen z populace pocházející z Malé Fatry.

Od brány jsme se tedy vydali doprava vzhůru do kopce. Tento kopec je obestřen mnohými pověstmi a taky se moc hezky jmenuje – **Kotouč**. Než dojdeme k jeskyni, povíme vám o jeho bájných obyvatelích. Cestou si ještě všimněte dětského hřiště, kde si později můžete pohrát, nebo třeba rozhledny **Bílá hora**, kam vás rodiče také mohou vzít.

Kopec Kotouč byl prý podle pověsti odjakživa domovem mnoha trpasličích rodin. S místními vycházeli celkem dobře. Když si chtěl ale štramberský pán vybudovat na Kotouči hrad, trpaslíkům se nelíbilo, když na jejich po staletí klidném kopci lidé káceli les a kopali základy hradního opevnění. Proto každou noc základy zasypávali a postavené zdi bořili, až musela být stavba přesunuta na protější vrcholek. Na oplátku ale začali štramberští pořádat na Kotouči křesťanské poutě, což trpaslíky otrávil natolik, že z něj odešli. Od té doby zde po nich není ani památka.

Věděli jste, že Štramberk má ve svém blízkém okolí i jednu světoznámou archeologickou lokalitu? Je to právě jeskyně na severním svahu Kotouče, před kterou stojíte. Původně krápníková jeskyně zde byla vyhloubena již v předledovcových dobách vodním tokem obtékajícím Kotouč. Ledovcové působení ji nadále rozšiřovalo a po jeho ústupu s sebou odtávající voda odnesla zbytky měkkých hornin, čímž se jeskyně ještě rozšířila a získala dnešní tvar. Chodba je dlouhá 47 metrů a komín vysoký 7 metrů.

V letech 1879–1887 zde prováděl archeologický výzkum Karel Jaroslav Maška, učitel na gymnáziu v Novém Jičíně. Roku 1880 zde našel ve vchodu do chodby ohniště a část čelisti neandrtálského dítěte (tzv. Šípeckou čelist). Tento nález, donutil archeology po celém světě naučit se vyslovovat slovo Štramberk.

Když v průzkumu lokality pokračoval, objevil v jeskyni Šipka již zmiňovanou krápníkovou výzdobou. Dnes je však z velké části zdevastována lovci suvenýrů. I tak zde můžete nějaké zbytky najít. Stačí si jen trochu posvítit mobilem.

Před nepřáteli a rozmary počasí se v Šípce pravěcí lidé skrývali již před více než 32 tisíci lety. Bylo zde nalezeno velké množství kostěných pozůstatků zvířat rozličných druhů. Mezi nejzajímavější patřil nález kostí jeskynního medvěda, kterému po jistý čas jeskyně sloužila jako nora. Byly zde ale nalezeny i kosti lva, hyeny, rosomáka, pakoně, srstnatého nosorožce nebo například mamuta, který se do jeskyně dostal jako potrava. Dnes je Šipka obývána jen několika netopýry.

Chtěli byste zde také bydlet? Naše děti prý ano, ale jen jednu noc... rozdělaly by si prý ohníček a upekly buřty... nebo mamuta.

Možností, kudy se po kopci projít a kam se v okolí podívat je celá řada – necháme na vás, kam se dále vydáte.

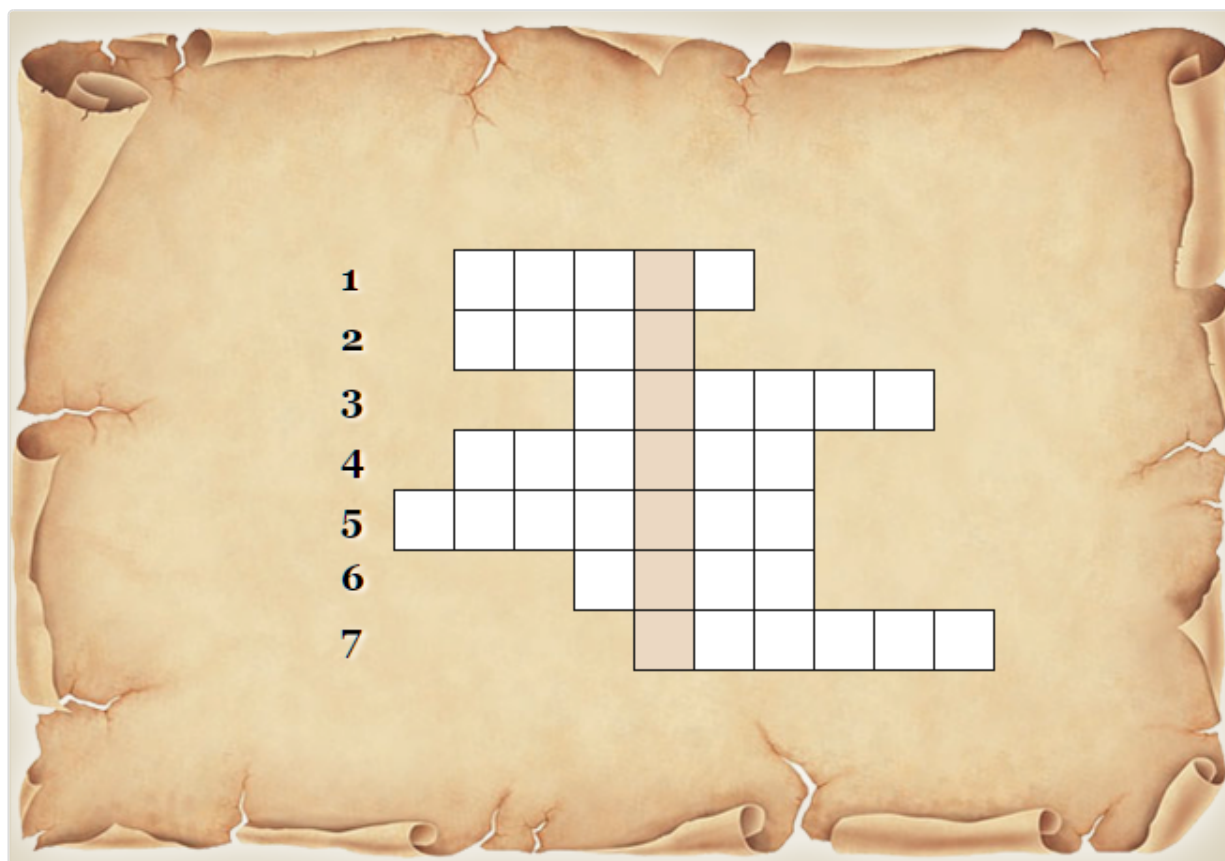
No a víte, co jsme se dozvěděli, když jsme se u auta ptali dětí, zdali si pamatují, jak se jmenuje ta Trúba, na které jsme byli? Řekly, že se jmenovala štrůdl. Ach jo. :)

Tak snad vy si odnesete trochu více informací. Přejeme dobrou cestu domů a zase někdy na shledanou!

Tento výlet vznikl z dotací OZP a je proto pro všechny výletníky ZDARMA!, za což děkujeme.

Otázky k tajence

1. Opište druhé slovo z názvu: Životní...
2. Jak se jmenuje dravec?
3. Doplňte slovo.
4. Jakou barvu má Ježíš?
5. Jak se jmenuje dívka z pohádky?
6. Jaká barva se vyskytuje na všechn značkách?
7. Co mají Marie a Ježíšek na hlavě?

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail veldo@veldo.cz. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.